

betrakter som sagkyndige, det er: Tegningsinspektør Carl Andersen, Bygmester Broder Nissen, Hadsten, Professor Lütken og Overlærer M. Rasmussen, Odense. Naar jeg undtager disse 4, vil jeg for mit Vedkommende ikke kalde Medlemmerne sagkyndige paa de tekniske Skolers Omraade. Man savner i Kommissionen en Repræsentation for den yngre Slægt ved de tekniske Skoler og navnlig en Repræsentation for Fagforeningerne. Hvad er naturligere, end at Fagforeningerne er repræsenterede i en saadan Kommission? Det viser sig rundt omkring i Byerne, at Fagforeningerne i stede større Maal interesserer sig for de tekniske Skoler; de indmelder sig som Medlemmer af Selskaberne, de udsætter Præmier, de yder deres Bidrag og interesserer sig i det hele taget for Skolerne paa alle Maader. Rundt omkring i Byerne begynder Fagforeningsfolkene at rykke ind i de tekniske Skolers Bestyrelser. Derfor havde det været i høj Grad rimeligt, forekommer det mig, om de ogsaa havde faaet en Repræsentation i Kommissionen. Hvorledes en Kommission, der er sammensat som denne, med Vægt skal kunne udtale sig om Undervisningen i de tekniske Skoler, forstaar jeg ikke. Endnu er der et Par Forhold ved Sammensætningen af Kommissionen, jeg gerne vil have Lov til at omtale. En Direktør ved en Lærestanstalt, som i nogen Maade kan siges at konkurrere med de tekniske Skoler, har faaet Sæde i Kommissionen. Den vedkommende Direktør er, saa vidt jeg forstaar, en udmærket dygtig Mand, og det Institut, han er Leder af, er en overordentlig god Institution, naar blot den forstaar at holde sig paa sit eget, nemlig at uddanne Haandværksmestre, lære Haandværkere Brugen af nye Maskiner o. s. v.; men saa snart den griber ind paa selve Ungdommens, Lærlinges og Svendes, Uddannelse og Oplæring, er den kommet for langt ud, saa er den i nogen Maade Konkurrent til de tekniske Skoler. Men det har den gjort, og derfor burde denne Mand ikke have haft Sæde i Kommissionen. Værre endnu bliver Forholdet, naar man ser hen til Kommissionens Formand, Departementschef Vedel, som netop sidder i Bestyrelsen for den konkurrerende Anstalt. Dette er ikke rigtigt. I det hele taget er det ikke rigtigt, at en højtstaaende ministeriel Embedsmand sidder i Bestyrelsen for en enkelt af de Institutioner, som sorterer under vedkommende Ministerium. Den Gang det rygtedes omkring ved de tekniske Skoler, at Indenrigsministeren

vilde nedsætte en Kommission angaaende de tekniske Skolers Forhold, blev der stor Glæde; men jeg tror at turde sige, at denne almindelige og store Glæde blev afløst af en dyb Skuffelse, da man fik at se, hvorledes Kommissionen blev sammensat, og jeg tror ogsaa at kunne sige, at vi fra de tekniske Skolers Side ikke venter os saa overordentlig meget af denne Kommission. Jeg vil derfor, i Tilslutning til det, der foregik i Gaar paa de tekniske Skolers Generalforsamling i Fredericia, henstille til den højtærede Indenrigsminister at opløse denne Kommission og erstatte den med en ny, sammensat af sagkyndige Folk. Men hvis dette ikke lader sig gøre, vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han i hvert Fald supplerer Kommissionen med Folk, som kan siges at være sagkyndige, saa at der kan blive Haab om, at der kan komme noget godt ud af Kommissionens Arbejde, baade med Hensyn til de tekniske Skolers Arbejdsomraade, deres økonomiske Kaar og deres Tilsynsforhold; thi paa alle disse tre Omraader er Tilstanden langtfra ideel, og der er Haab om, at den kunde blive i hvert Tilfælde bedre, hvis vi fik en virkelig sagkyndig Kommission.

Som jeg nævnte før, bliver det ekstraordinære Tilskud, der bevilges i Aar, kun en Nødhjælp for de allerfleste Skoler, og for den Skole, jeg kender bedst, nemlig Aarhus tekniske Skole, bliver Hjælpen i hvert Tilfælde ganske utilstrækkelig. Paa den anden Side kan det ogsaa siges, at denne Skole i nogen Maade indtager en Særstilling, og at den har været udsat for ganske særlige Uheld. Omkring 1900 voksede Skolens Elevantal overordentlig stærkt, saa stærkt, at Bestyrelsen maatte leje Lokaler rundt omkring i Byen. Men det viste sig snart, at denne Ordning var meget upraktisk for Undervisningen, og efter lange Overvejelser skred Bestyrelsen til at opføre en Filialbygning. Men straks, da denne Bygning var fuldendt og skulde tages i Brug, kom Tilbagegangsaaerne for Haandværk og Industri, og i Stedet for at Elevtallet skulde stige, dalede det. Følgen heraf har været, at i de Aar, der er gaaet siden, har Skolen maattet bære den fulde Udgift af denne Bygning, uden at den har haft en tilsvarende Indtægt ved Elevkontingentet. Dette Forhold tilligemed forskellige andre, bl. a. en meget nødtørftig Forhøjelse af Lærerlønningerne, har bevirket, at Skolen nu gennem en længere Aarrække har kørt med ret betydelige Underskud. Selvfølgelig har Skolen gjort, hvad den kunde for at forøge sine Ind-